

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๕๑ (พ.ศ. ๒๕๓๑)

ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔ (๓) (๕) (๖) (๗) และ (๘)
แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช
๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออกกฎกระทรวงไว้
ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เขตท่าเรือน้ำลึกกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๕๐ (พ.ศ. ๒๕๓๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือ
ในน่านน้ำไทย พระพุทธศักราช ๒๔๕๖ เป็นเขตท่าเรือซึ่งบังคับให้เป็น
เขตที่ต้องเดินเรือโดยมีผู้นำร่อง

ข้อ ๒ เรือกลไฟและเรือเดินทะเลที่เคลื่อนเดินหรือเข้าออกในเขต
ท่าเรือน้ำลึกกฎเกณฑ์ต้องใช้นำร่องของรัฐบาล เว้นแต่เรือดังต่อไปนี้

(๑) เรือของรัฐบาลไทย

(๒) เรือของรัฐบาลต่างประเทศ

(๓) เรือที่มีขนาดความยาวตลอดลำต่ำกว่า ๑๖๕ ฟุต (๕๐.๒๕ เมตร)

(๔) เรือที่ชักธงไทยและมีขนาดความยาวตลอดลำไม่เกิน ๔๐๐ ฟุต (๑๒๑.๙๒ เมตร) ที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ผู้นำร่องพิเศษ เพื่อทำการนำร่องในเขตที่กำหนดไว้ในข้อ ๑

เรือตามวรรคหนึ่ง (๑) (๒) (๓) และ (๔) จะใช้ผู้นำร่องของรัฐบาลก็ได้ แต่ต้องเสียค่าจ้างนำร่องตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้ และเมื่อรัฐมนตรีเห็นสมควร จะลดหย่อนค่าจ้างนำร่องให้เป็นกรณีเฉพาะรายก็ได้

ข้อ ๓ ภายในเขตท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตร ให้มีผู้นำร่องที่จะอนุญาตให้ทำการนำร่องได้ไม่เกินหกคน และมีผู้ฝึกการนำร่องของรัฐบาลได้ไม่เกินสามคน ทั้งนี้ ไม่รวมผู้นำร่องพิเศษ

ข้อ ๔ เมื่อใช้ผู้นำร่องในเขตท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตร ต้องเสียค่าจ้างนำร่องทั้งขาเข้าและขาออกแม้ว่าจะใช้ผู้นำร่องเพียงขาเดียว ตามขนาดของเรือและในอัตราดังต่อไปนี้

(๑) เรือที่มีขนาดความยาวตลอดลำไม่เกิน ๑๖๕ ฟุต (๕๐.๒๕ เมตร) คิดค่าจ้างนำร่อง ๑,๖๐๐ บาท ถ้าเกิน ๑๖๕ ฟุต (๕๐.๒๕ เมตร) ส่วนที่เกิน ฟุต (๐.๓๐ เมตร) ละ ๑๐ บาท เศษของ ๑ ฟุต (๐.๓๐ เมตร) ให้คิดเป็น ๑ ฟุต (๐.๓๐ เมตร)

(๒) เรือที่กินน้ำลึกเกิน ๑๐ ฟุต (๓.๐๕ เมตร) คิดค่าจ้างนำร่องเพิ่มจาก (๑) สำหรับส่วนที่เกินในอัตราร้อยละ ๑๐ ของอัตราค่าจ้างนำร่องที่คิดได้จาก (๑) ต่อ ๑ ฟุต (๐.๓๐ เมตร) เศษของ ๑ ฟุต (๐.๓๐ เมตร) ให้คิดเป็น ๑ ฟุต (๐.๓๐ เมตร) ส่วนที่กินน้ำลึกของเรือให้ถือเอาส่วนของเรือที่กินน้ำลึกมากที่สุดในขณะเข้าขณะที่เราจอด ณ ที่จอดเรือเรียบร้อยแล้ว และในขาออกขณะที่เรือจอดอยู่ ณ ที่จอดเรือก่อนออกเดินทาง

(๓) ในกรณีนำเรือเข้าจากนอกเขตท่า หรือนำเรือออกไปนอกเขตท่าให้คิดค่าจ้างนำร่องเพิ่มอีกไม่ว่าจะละ ๕๐๐ บาท เศษของ ๑ ไมล์ทะเล ให้คิดเป็น ๑ ไมล์ทะเล

ข้อ ๕ การเคลื่อนที่จอดเรือภายในเขตท่าเรือน้ำลึกปกติ ต้องเสียค่าจ้างนำร่องในอัตราร้อยละ ๓๐ ของอัตราค่าจ้างนำร่องที่กำหนดไว้ในข้อ ๔

ข้อ ๖ เรือใดใช้ผู้นำร่องทำการนำร่องหรือเคลื่อนที่จอดเรือตามวันและเวลาดังนี้

(๑) วันหยุดราชการ ไม่ว่าเวลาใด

(๒) วันปกติ เฉพาะนอกเวลาราชการ

ต้องเสียค่าจ้างนำร่องล่วงเวลาเพิ่มขึ้นอีกกึ่งหนึ่งของค่าจ้างนำร่องที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงนี้

ทั้งนี้ ให้ถือขณะเมื่อสมอพิน้ำ หรือเชือกทุกเส้นหลุดจากฝั่งหรือทุ๊กเรือเป็นเกณฑ์

ข้อ ๑ เงินค่าจ้างนำร่องที่เก็บได้ทั้งหมดตามกฎหมายกระทรวงนี้ให้แบ่ง
 จ่ายให้แก่ผู้นำร่องและให้นำส่งเป็นรายได้ของรัฐ ตามหลักเกณฑ์ที่
 กำหนดไว้ในข้อ ๘๕ แห่งกฎกระทรวงเศรษฐกิจว่าด้วยการนำร่อง ออก
 ตามความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒) ลงวันที่ ๒๖ ตุลาคม
 พ.ศ. ๒๔๗๘ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓๑ (พ.ศ.
 ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินเรือในน่านน้ำไทย
 แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๗๗ (ฉบับที่ ๒)

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๓๑

มนตรี พงษ์พานิช

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

ฉบับพิเศษ หน้า ๑

เล่ม ๑๐๕ ตอนที่ ๒๓๘ ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ ธันวาคม ๒๕๓๑

หมายเหตุ:- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลได้ก่อสร้างท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตบริเวณอ่าวขาม จังหวัดภูเก็ต ซึ่งจะมีเรือสินค้าขนาดใหญ่เข้าออกเป็นจำนวนมาก และได้มีการกำหนดทะเลอาณาเขตบริเวณท่าเรือดังกล่าวเป็นเขตท่าเรือแล้ว ดังนั้น เพื่อให้การเดินเรือเป็นไปโดยปลอดภัยและรวดเร็ว สมควรกำหนดเขตท่าเรือน้ำลึกภูเก็ตเป็นเขตท่าเรือซึ่งบังคับให้เป็นเขตที่ต้องเดินเรือโดยมีผู้นำร่องและต้องใช้ผู้นำร่องของรัฐบาลตลอดถึงวางข้อบังคับเกี่ยวกับชนิดของเรือที่ยกเว้นไม่ต้องบังคับใช้ผู้นำร่อง การเพิ่มหรือลดหย่อนค่าจ้างนำร่องแก่เรือบางประเภทและกำหนดจำนวนผู้นำร่องที่จะอนุญาตให้ทำการนำร่องและจำนวนผู้ฝึกนำร่องประจำเขตท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต ขนาดเรือที่จะต้องเสียค่าจ้างนำร่องและพักค่าจ้างนำร่อง และวิธีการแบ่งเงินผลประโยชน์ที่ได้มาเนื่องในการนำร่อง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้